

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι ειδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ἡ πτώσις τοῦ Βασιλαδίου ἐπέφερε τὴν πτώσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ. Ἀγνοοῦμεν ἀκόμη τὰ περιστατικά τῆς σημαντικῆς ταύτης ζημίας· διότι κατὰ γράμματα ἐκ Κραδάρων καὶ ἄλλων ἐκεῖθι μερῶν τὸ Ἀνατολικὸν ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου, ἀφ' οὗ ἀντίστη γενναϊότατα· ἀπὸ δὲ Ζακύνθου γράφουσιν ὅτι παρεδόθη ἐπὶ συνθήκῃ. Ὅπως καὶ ἂν συνέβη, τὸ Ἀνατολικὸν εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. Τὸ λυπηρὸν τοῦ συμβᾶν ἔπρεπε νὰ ταραῖξῃ πολὺ τὴν φρουρὰν τοῦ Μεσολογγίου· ἀλλ' αὐτὴ ἀντέχει καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὡς καὶ πρὸ αὐτῆς, καὶ ἀποκρίνεται γενναϊότατα τὰς προσβολὰς τῶν πολεμίων, καὶ δὲν ἐπιδέχεται ἄλλο εἰμὴ τὸν στόλον, καὶ νὰ διωλαστιάσῃ τὰς δυνάμεις τῆς. Οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῶν ἀνδρείων Σουλιωτῶν, ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς Σάλωνα, καὶ ἄλλοι στρατηγοί, ἔδραμον προθύμως εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου, φροντίζοντες μᾶλλον περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἢ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν χρεῶν τῶν. Καὶ οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι στρατηγοί, οἱ παρὰ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου ἀπεσταλμένοι, ἀνεχώρησαν εἰς Τύραν, ἐπιστρέφοντες διὰ θαλάσσης εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης, διὰ νὰ συναγωνισθῶσι καὶ μετὰ τῶν ἡρώων συναδελφῶν τῶν.

Ἐκ τῶν περὶ Ῥωσσίας ἐιδήσεων, ὡς ἀναγινώσκουμεν καὶ εἰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας, συνάγεται ὅτι ὁ πόλεμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἀπαιτεῖ τὸν κατὰ Τουρκίαν πόλεμον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία περιπαίει πάντε ἤδη ἐπὶ καὶ τὴν Ῥωσσίαν καὶ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Τὸ ἐμπαικτικὸν τοῦτο τῆς Τούρκικας πολιτείας καὶ τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μακροθυμίαν ἢ ἀποκάμῃ· διότι λέγεται ὅτι σκοπεῖ ἐσχάτως νὰ εἰσβάλῃ πολεμικῶς εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ οὕτως τὴν Τούρκικαν ἀλλάξῃ πολίτευμα· ἀλλ' ὁ θάνατος προλαβὼν αὐτὸν καὶ ὁ διάδοχός του δὲν θέλει πείσθαι

νῶς δυνηθῇ νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ὁ βρασμός τῆς Ῥωσσίας κατεβορίσθη τὴν Εὐρώπην, καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία ἐστέλλειν εἰς Πετρούπολιν τὸν ἐνδοξον στρατηγόν της, δούκα Βέλιγκτων, ἡ δὲ Αὐστρία συνάξει εἰς τὰ σύνορά της στρατεύματα ὑπὸ τὸ ὄνομα φρουρᾶς ὑγείας [corps d'hygiène], προφασίζομένη ὅτι ἡ Μολδοβλαχία μαστίζεται ὑπὸ φεβρᾶς πανώλους καὶ ἐκ μέσῳ τοῦ χειμῶνος.

Εἰς ταῦτα ἐγκρίνομεν νὰ συναίψωμεν τὴν γνώμην τοῦ γνωστοῦ τῆς Γαλλίας στρατηγοῦ Σεβαστιανῶ, τὴν ὁποίαν ἐκθέτει εἰς τινὰ λόγον πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῆς πατρίδος του. Ἰδοὺ τί λέγει·

«..... Ἡ συμμαχία δυνάμεων τινῶν ἐναντίον τῶν λαῶν, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τερὰ Συμμαχία, κατέβη εἰς τὸν τάφον. Ἡ θεία Πρόνοια δὲν συγχωρεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ ἐμπαιζῶνται τὰ πλέον ἱερὰ πράγματα, καὶ νὰ ἐπικαλῶνται τὴν θρησκείαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξωνται οἱ Μωαμετανοὶ κατὰ τοῦ σταυροῦ. Ὁ Θεὸς ἐσήκουσε τὰς κραυγὰς μυζιάων χριστιανῶν σφαζομένων εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην, καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ ἀσεβοῦς πολιτικῆς θέλουσι ἀποτύχει κατέναντι τῆς ἀντιστάσεως λαοῦ ἀτρομήτου, φλεγομένου ἀπὸ τοῦ διπλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις γεννᾷ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἥρωας. Ὅθεν οἱ Ἕλληνες μέλλουσι ν' ἀποκτήσῃσι πατρίδα, διότι ἔως τῶρα δὲν εἶχαν, οὔτε εἶναι πατρίς, ὅπου ἡ διοίκησις δὲν ἀσφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν.»

«Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία, φοβούμεναι νῆαν τῆς Ῥωσσίας αὐξήσιν, καὶ τὴν ἐλεύσιν τῶν Ῥωσσίων εἰς Κωνσταντινούπολιν, τῆς ὁποίας τὰς πόδας ἀνίσταται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀκατάληπτος τῶν Ἑλλήνων ἐγκατάλειψις, ἐνόησαν ματαιῶς, διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ κλονιζόμενον τῶν Ὀθωμανῶν κράτος, τὸ ὅποιον ὅμως κρημνίζεται πανταχόθεν. Ἐὰν μεγαλοφρεῖς ἄνδρες ἐδιοικοῦσαν τὴν πολιτικὴν τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἡ θέλαμεν τοὺς ἰδεῖ νὰ μορφώσωσιν εὐρίχθους ἀνεξάρτητον ἐπικράτειαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τούρκικαν, ὅχι ἐκ τῶν Μωαμετανῶν, ἀλλ' ἐκ νέου λαοῦ, ἐκ χριστιανῶν, καὶ οὕτως νὰ θέσωσιν ὅρια καὶ κατὰ τῆς

καταστροφῆς, καὶ κατὰ τοῦ Ῥωσικοῦ κολοσσῶ, καὶ ἡ ἀσφαλίσωσι διαπαντός τὴν σήμερον κινδυνεύουσιν τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν. »

Ἀπὸ τῶν μεγάλων τούτων σχεδίων ποῖαι ἐστάθησαν αἱ ἰδέαι τῶν ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας; ἐπλεξαν ποταποὺς δόλους, καὶ ἐσυσχετίσθησαν μετὰ τῶν πασσάν τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφήμερος ὑπαρξίς ὁμοιάζει μετὰ τὴν ἀκατάστατον ἄμμον τῶν ἐρήμων, αἱ ὁποῖαι τὸν περικυκλόνουν. . . . »

Ὁ λόγος τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ τούτου καλὸν ἦτον μεταφρασθῆ ὅλος· διότι περιέχει καὶ ἄλλα διδακτικὰ μαθήματα· ἀλλ' ἀρκούν τὰ ἀνωτέρω, διὰ νὰ ᾤσθωμεν πῶς θεωρεῖ τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης ὁ ἄλλος οὗτος, ὅστις γνωρίζει κάλλιστα καὶ τὴν Τουρκίαν, καὶ ἔδειξε παλῶν τὴν γενναίαν του συμπάθειαν εἰς τὰς συμφοράς μας.

Ὁ θάνατος ἐνὸς ἀνθρώπου κατετάραξε τὴν Εὐρώπην, καὶ θέλει τὴν ἀναγκάσει ν' ἀλλάξῃ πολιτικὴν, ἡ ὁποία ἀναμφιδόλως θέλει ἐπιφέρει καὶ εἰς ἡμᾶς καλὰ· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι τὸ πᾶν κρέμαται ἐξ ἡμῶν τῶν ἰδίων, καὶ ὅτι, ἐὰν θελήσωμεν, σωζόμεθα, καὶ σωζόμεθα ἀφ' ἑαυτῶν.

Ἡ συμπάθεια τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀληθῶς χριστιανῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς τοὺς πολυπαθεῖς Ἕλληνας αὐξάνει καθημερινῶς, καὶ ἀποδεικνύεται ἐκ πολλῶν πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκούμεθα νὰ σημειώσωμεν τὴν ἐξῆς.

Εἰς τὰς Βρυγὰς [Bruges], πόλιν τῆς Φλανδρίας, ἐκηρύχθη μουσικὴ συμφωνία, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς συναχθησόμενα χρήματα ἐμελλον νὰ ᾔναι διὰ τοὺς Ἕλληνας. Δεκατέσσαρες νεάνιδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ Ἀγγλίδες, ὑπεκρίθησαν τὸν χορὸν τῶν Ἑστιῶν (Vestales), καὶ κατέβησαν τοὺς ἀκροατὰς μετὰ τὴν κάλῃ καὶ τὴν μελωδίαν των. Ἐπειτα κατέβησαν ἐκ τῆς ὀρχήστρας, καὶ ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἀκροατῶν βοήθειαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ γενναίου ἔθνους, λέγει ὁ Συνταγματικὸς, ὅστις διηγείται καὶ τὴν παράστασιν, εὗρκαν τὸσον καταπειστικούς συναγέροντες, ὥστε δὲν ἦτον δυνατόν ν' ἀποτίχωσιν. Αἱ εὐγενεῖς νεάνιδες ἐσύναξαν 3000 φράγκα.

Αἱ γυναῖκες εἶναι πάντοτε συμπαιθέστεραι τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἡλπίζαμεν πάντοτε ὅτι αὐταὶ θέλουσι εἶναι αἱ θερμότεροί μας συνήγοροι. Ἀλλὴν ἀνταμοιβὴν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν εἰς τὰς εὐαισθητοὺς ταύτας νεάνιδας, εἰμὴ νὰ τὰς παραπέμψωμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εὐχαριστηρίου ἐπιστολῆς διαφόρων Ἑλληνίδων, ἡ ὁποία ἂν καὶ ὑπεγράφη παρ' ὀλίγων, ἔχομεν ἴμῳ βεβαιότητα ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμέναι ἰδέαι ἀποδέχονται παρὰ πασῶν τῶν καλῶς ἀναθραμμένων γυναικῶν μας. Ἐν τούτῳ ὑπόσχεται καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐτοιμάσῃ Ἑλληνίδας, αἱ ὁποῖαι νὰ μεταχειρισθῶσι ποτὲ τὰ διηγησάτων εἰς βοήθειαν ἄλλων δυστυχῶν λαῶν, ἐὰν κατὰ δυστυχίαν εὗρεθῶσιν εἰς τὰς περιστάσεις μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ τρίτον τῶν ἐκ τοῦ Times τεμαχίων τῶν ἀπὸ Λονδίνου σταλέντων.

Ἡ τόσον βία ἀποστολὴ τοῦ δουκὸς Βέλλιγκτον εἰς Πετρουπόλιν, γινομένη εἰς τοιοῦτον καιρὸν, καὶ τοιαύτην ἀστατον τῆς ὑγείας αὐτοῦ κατάστασιν, εἶναι ἀναμφιδόλως ἀποτέλεσμα ὀρίμων σκέψεων, ἀποβλεπουσῶν ἢ τὰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἤδη ὑπάρχοντα ἀντικείμενα, ἢ τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων τὸ μὲν εἶναι ἀσκητικόν, τὸ δὲ θετικόν· ἡ ἐμπόδισις δηλ. τῆς ἐπιθυμίας εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

Πιστεύομεν εὐχαρίστῳ ὅτι τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν Ῥώσων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων προέρχεται μᾶλλον ἐκ θεησκευτικῆς συμπαιθείας πρὸς τοὺς τοὺς χριστιανούς ἀδελφούς των, καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ τὸν ἴδωσιν ἐλευθερωμένους, ἢ ἐκ σκοπῶν πολεμικῶν κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὅθεν εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ φυσικὴ τάσις ἐνὸς τοιούτου αἰσθήματος δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσι καὶ ὅλαι αἱ δυτικαὶ καὶ μεσημβριναὶ ἐπικράτειαι τῆς χριστιανοσύνης, ταυτέστι μίαν εἰρημικὴν ἀποκατάστασιν, διὰ φιλικῶν διαπραγματεύσεων τελειωμένην.

Ἀλλ' ὡσαύτως εἶναι ἀρεκτὰ φανερόν, ὅτι ἡ αὐτὴ τῆς Ῥωσσίας ἡμπορεῖ νὰ κινῆται ἀπὸ φρονημάτων πάντη διαφόρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσι τὸν Ῥωσικὸν λαόν. Ὁ λαὸς ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι εἰλικρινὴς εἰς τὸν ζήλόν του, ἐν ᾧ ἡ διοίκησις δύναται νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέρους φιλαδαξίας σκοπούς, εἰς τρέπον ὥστε ὁ πόλεμος, μετὰ ὑπακεκρυμμένην πρόφασιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ ἀρχινημένος ἡμπορεῖ νὰ τελειώσῃ ἐκ συμφωνίας, καὶ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα πάντη ξένα εἰς πρὸς τὸν σκοπὸν, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο.

Δὲν λέγομεν ὅτι τοιαῦτα πράγματα ἡμποροῦν νὰ εὐδοκίμησιν· ἀλλ' ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ πραεταίμασθῇ δι' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, οὐδὲ νὰ ὑποφύγῃ νὰ ἴδῃ μετὰ ἐκπληξίν τῆς τὸν ζήλον τοῦ Ῥωσικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, συντείνοντα πρὸς ὠφέλειαν καὶ αὐξήσιν τῆς αὐτῆς τῆς Πετρουπόλεως μετὰ ζημίαν τῆς Τουρκίας. Ἐὰν οἱ Ῥῶσοι ἐπέρασαν ἤδη τὸν Πρῶτον, καὶ ἄρχισαν τὰ ἐχθρικά κινήματα, ὁ δούξ Βέλλιγκτον θέλει εὖρεθῇ πολλὰ στενοχωρημένος, πάντοτε σμῶς μετὰ δυνατόν κινήγιον εἰς χεῖρας του. Ἐπιμένοντες εἰς τὸ νὰ παραιτήσῃ ἡ Ῥωσσία τοιοῦτον ἐπιχειρημαθῆναι θέλει ἔχει σύμφωνον μαζί του ὁ εἰρημένος δαυὶ καὶ πάντα ἄλλον πρέσβυν ἐξ ἐκάστης ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης. Τὸ μόνον κεφάλαιον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἡμποροῦν νὰ ὑποτεθῶσι κατὰ πάντα σύμφωνοι, εἶναι τὸ νὰ ἐμπόδισσι τοὺς σκοπούς τῆς αὐξήσεως, οἵτινες ἀνέδειξαν τὸσον περίφοδον τὴν βασιλείαν τῆς Β.

Αἰκῆς, καὶ τοῦ ἀποθανόντος ἐγγόνου της. Εἰς τὴν Ἀλλίαν ληϊπὸν ἡμποροῦμεν νὰ ἀφεθῶμεν μετ' ἐμ-
πιστήν, εἰς αὐτοὺς γὰρ τῆς γνωρίσωσι τὰ χρέη

Ἀυστρία βλέπει ἤδη τοὺς Μοσχοβίτας εἰς τὰς
πόλεις, τοὺς ὁποίους ἔχει γείτονας, ὀλίγας λεί-
γας ἀπέχοντας ἀπὸ Βιέννης, καὶ συνορεύοντας μετ' ἐν-
δοχάταιαν της εἰς πολλῶν ἐκατοστῶν λευγῶν διά-
στην, ἕως οὗτοῦ ἀμφοτέρων τὰ σύνορα νὰ συναπαντηθῶσιν
ἀπὸ τῶν τῆς Τουρκίας. Δυσκόλως λοιπὸν θέλει συγ-
καταίσει ἡ Αὐστρία εἰς τὸν διαμερισμὸν τῆς Τουρ-
κίας τὸν ὁποῖον ἀλλ' ἡ δυτικὴ Εὐρώπη θεωρεῖ με-
λὸν της. Ὁ τῆς Πολωνίας ἔδωκεν ἤδη τὸ μεριδι-
ον τοῦ μυθολογουμένου λεόντος εἰς τὸν τριμερὸν ἀν-
τίστολον της.

Εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, ὑποτιθεμένας πολ-
λὰ συμφέροντα εἰς τὸ νὰ μὴν κτυπήσιν τὴν Ὀθ.
Πόρταν, ἡ Ῥωσσία, στοχαζόμεθα, θέλει σκεφθῇ πο-
λὺ νὰ ἀντιτάξῃ ὁποιαδήποτε ἀντίστασιν. Ἐάν εἶναι
ἀληθές, ὅτι τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ λαὸς τῆς Ῥωσσίας
ἐπιθυμοῦν ἐγκάρδια τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων, ἡ
ἀνδρεία εὐκαλὸς καὶ μέσον ἀρμόδιον νὰ βαλθῇ εἰς
πράξιν τὸ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ἔργον πρὸς εὐχαρίστησιν
τῶν. Ἡ Ἀγγλία χρειάζεται μόνον νὰ εἰπῇ: «Θέλω
σὺς βοηθήσει νὰ στηρίξητε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς
Ἑλλάδος· ἡ Αὐστρία θέλει συμπράξει, καὶ ἡ Γα-
λλία θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἀπόφασιν· ὅθεν ἀποσύ-
ρατε τὰ στρατεύματά σας ἐκ τοῦ Πρώτου καὶ Δευ-
τέρου. Θέλετε δὲ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ σας μετ' ὀ-
λιγότεραν ζημίαν, παρὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ πο-
λυδάπανος, καὶ ἡ αἰματώδης καὶ ἀμφίβολος κατὰ
τῶν ἐχθρῶν σας ἐπιδρομή.» Ποῖαν ἀπάντησιν, πα-
ρακαλοῦμεν, ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ ἡ αὐτὴ τῆς Ῥωσσίας
εἰς μίαν τοιαύτην πρόσκλησιν; Ὁ λαὸς τῆς Ῥωσσίας
θέλει κερδήσει τὸν σκοπὸν του· ἡ ὁρμή τοῦ ἐθνικοῦ
πνεύματος, σμικρυνομένη κατ' ὀλίγον τῶν ἐχθρῶν κε-
νημάτων ἐναντίον τῆς Μολδαβίας, θέλει παύσει· ἡ
τοῦ αὐτοῦ, γινομένης ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὰς
ἐπιτάσεις τῆς Ἀγγλίας, τὰ χαλαγμένα ἔχρη ὑπὸ
τῆς γηραιᾶς Αἰκατερίνης θέλουν ἀνακαλυφθῇ, καὶ ἡ
Εὐρώπη, διδαγμένη ἐκ πείρας, θέλει ἡξείρει πᾶσαν
ἐλπίδα νὰ βαδίσῃ τοῦ λοιποῦ.

Ἡ προβαλλομένη ἀποκατάστασις τῆς Ἑλλάδος λέ-
γεται ὅτι εἶναι ἡ ἐφεξής: Αἱ Νῆσοι καὶ ἡ Χερσό-
νησος, συγκροτεῖσαι τὴν ἐπικράτειάν της, θέλουν δι-
ακρίσθαι ὑπὸ συνταγματικοῦ Μοναρχοῦ, μὴ ἔχοντος
σχέσιν ἄμεσον πρὸς κόμμίαν τῶν μεγαλητέρων δυνά-
μεων, καὶ ὑπὸ τὴν ἡνωμένην προστασίαν τῆς Ἀγγλί-
ας, Αὐστρίας, καὶ Ῥωσσίας, ὡς πλησιεστέρων χρι-
στianικῶν ἐπικρατειῶν, ὄντος.

κρυπτῶ ὑπ' ἀνθρώπων ἀναξίων τοῦ Ῥωστικοῦ δυνά-
τος. Οὗτοι ἐμελέτων νὰ δολοφονήσωσι τὴν αὐτοκρα-
τορικὴν οἰκογένειαν, νὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν, νὰ δι-
ακράσωσιν ὅλας τὰς οὐσίας, καὶ νὰ σφάξωσι ὅλους
τοὺς εἰρηνικοὺς πολίτας. Τοιαῦτοι βέβαια σκοποὶ ἐπ'
οὐδεμιᾷ περιστάσει ἡδύναντο νὰ ἐκπεραιωθῶσι κατ' ὅλην
τὴν ἑκτασιν· ἀλλ' ἡ μόνη δοκιμὴ τοῦ νὰ τοὺς
ἐκτελέσωσιν ἤθελε συνεπιφέρει μεγάλα δυστυχήματα·
καὶ ἂν ποτε ἡ ἀκληρότης ἐγένετο ἀπαραίτητος, ἂν
ποτε ἡ κοινὴ ἀσφάλεια ἐπέταττεν ἰσχυρῶς αὐστηρά
μέτρα, τοῦτο ἀπαιτεῖτο καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ
δαινῆ ταύτην περιστάσει. Ὅθεν καὶ ἀπὸ τὰς πρῶ-
τας αὐτὰς ἡμέρας ἐσύστησεν ὁ ἀντακράτωρ ἐξετα-
στικὴν ἰδίως ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τῆν Α. Α.
Τ. τὸν μέγαν δούκα Μιχαήλ, τὸν ὑπουργὸν τοῦ
πολέμου στρατηγὸν Τατιτσεφ, πρόεδρον, τὸν μερικὸν
σύμβουλον ταύτων πρίγκιπα Γαλιτζίην, τὸν ὑπασπασ-
τὴν στρατηγὸν Γολενιστζεφ· Κουτουσόφ, στρατιωτι-
κὸν διοικητὴν τῆς Πετροπόλεως, τοὺς ὑπασπαστάς
στρατηγοὺς Βεγκεντόρφ, Λεβαστζιφ καὶ Παταπόφ.
Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἡκολούθησε τὰς ἐργασίας της με-
γαρίστην ἐνέργειαν. Ἡ διοίκησις περιπλέον σπεύσαν-
σα ἐξετέλεσε τὰ χρέη της κατ' ὅλην τὴν ἑκτα-
σιν. Αἱ ἐξομολογήσεις τῶν συλληφθέντων συνωμοστῶν,
καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἐταιρίας τινος, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ
ἔτρεφε στασιώδη σκοπὸν, ἔγιναν αἰτία νὰ φυλακωθῶ-
σι πάμπολλοι. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ συμ-
φέρον τῆς ἐπικρατείας δὲν συγχωρεῖ ἀμφιβολίαν, καὶ
ἔγινε χρεῖα νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἐρευνάαι, διὰ
νὰ εὐρεθῇ τὸ βάθος αὐτοῦ τῆς συνωμοσίας, καὶ νὰ συλ-
ληφθῶσιν ὅλοι οἱ μέτοχοι. Ἡ διοίκησις ἔλαβε τὴν
παρηγορητικὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰ μέ-
τρα, τὰ ὅποια ἡναγκάσθη ἐπὶ τοῦτο νὰ λάβῃ· γνω-
ρίζει ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ διαπαντός μυστικοῦ τοῦ-
του κόμματος, ὅλους τοὺς σκοποὺς τῶν συνωμοστῶν,
καὶ θέλει τοὺς ἐκκρίνει, εὐθὺς ὡς τελειώσει ἡ
γινομένη διαδικασία. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων τινὲς μὲν
εὐρέθησαν, ἀγαθῇ τύχῃ· ἀλλ' αἱ ἀπελύθησαν ἐν τῷ
ᾧμα· τινὲς δὲ μερικάκις ὄντες συνεπλέχθησαν εἰς τὸ
κόμμα, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸν σκοπὸν του, καὶ χω-
ρὶς νὰ προέβλεπον τὰ παρεπόμενα τῆς δυστυχούς ἀ-
φροσύνης των. Αὐτοὶ αἰσθάνονται τῶρα μετ' ὀλίγον
ἐπιπλήξεις τοῦ συνειδότος των εἰς ποῖαν ἄδυσσον
ἐμελλον νὰ μφθῶσιν. Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἀκόμη μέτοχοι
αὐτοῦ τοῦ κόμματος, ἀλλ' ὑπὸ ἐνόχου σιωπῆς δὲν
ἀνεκάλυψαν τοὺς φρικτοὺς σκοποὺς των. Ὅσον δὲ πε-
ρὶ τῶν μεγάλων καὶ πρωτίστων ἐνόχων, ἡ παραδειγ-
ματώδης παιδεία των δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐκδικήσῃ
τὸ ἔθνος καὶ τὴν αὐτοκρατορίαν.

— Κατὰ διακήρυξιν τοῦ αὐτοκράτορος ἀπὸ 13 Ἰανουα-
ρίου, οἱ ἐνοχοί, οἵτινες ἕως τὴν ἡμέραν τῆς ἐνθρονί-
σεώς του, ἦσαν τὴν 19 Νοεμβρίου (1 Δεκεμβρίου),
εἶχον καταδικασθῇ νὰ περάσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ δημό-
ου καὶ ἐξορισθέντες νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ βίαν, ἡλευθε-
ρώθησαν ἀπὸ τὴν πρώτην ποινὴν, καὶ δὲν ὑποφέρουν εἰς

τὴν Πετροπόλιν, 17 Ἰανουαρίου.

κατὰ τὴν 14 (26) Δεκεμβρίου συμβάντα ἀ-
πὸ τῶν τριμερῶν συνωμοστῶν, ὑφαιθέσαν ἐν τῷ

μή τὴν διαίαν ἐργασίαν οἱ δὲ ἐμπροσθέντες πρὸ τῆς ἐ-
ποχῆς ταύτης εἰς σωματικὰς ποινὰς καὶ εἰς τὴν ἐν
ἐκείνῃ ἀποκομιδὴν, δέλουν σταλῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ μὲ τὴν
καίρεσιν τῶν ὀδυνηρῶν ποινῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν διακρί-
σιν ἀφῆθησαν καὶ τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ δημόσιον
ταμεῖον, τὰ ὅποια δὲν ὑπερέβαινον τὰς 2000 ρού-
βλια, ὡς καὶ τινες ἀλλὰι χρηματικαὶ ζημίαι ἕως
τότε ἀπλήρωτοι.

4. Φεβρουαρίου.

Ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς συνω-
μοσίας ἐξακολουθεῖ μὲ μεγίστην ἐνέργειαν τὰς ἐργα-
σίας της, ἀλλ' ἕως τώρα τίποτε δὲν ἐδημοσιεύθη ἀ-
ξιωματικῶς, οὐτ' ἐγίνε καμμία ἀπόφασις. Ὡς τό-
σον, ὅσαι δὲν ἀποδείχονται κατ' εὐθείαν ἐνοχοὶ κα-
τὰ τῆς διοικήσεως, ἀπολύονται ἐν τῷ ἄμα, ὡς συν-
έβη πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὸν εὐγενῆ Σομόφ. Ὁ σύν-
εδρος τοῦ συμβουλίου Γουλιέλμος Κουκελδέκκερ, εἰς
τῶν πρωτίστων συνωμοτῶν τῶν εὐρισκομένων κατὰ τὴν
26 Δεκεμβρίου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἰσαὰκ, ζη-
τούμενος ἕως τῶρα δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ εὐρεθῇ.
Ὁ χιλιάρχος Βουλατόφ, εἰς ὧν τῶν συνωμοτῶν, ὅς
τις, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐπαρουσιάσθη ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἀπέθανε.

Ἐξ Αὐγούστη, 28 Ἰανουαρίου.

Ἀπὸ γράμματος ἐκ Πολωνίας βεβαιούμεθα ὅτι ὁ
αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἀνεκάλυψεν, ἐπὶ τῆς τελευ-
ταίας εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας ὁδοιπορίας του,
εἰς τὸ β. σῶμα Ἰχνη τῆς συνωμοσίας, ἣτις ἐξερρά-
γη τὴν 26 τοῦ Δεκεμβρίου εἰς Πετρούπολιν· καὶ ὅτι
ἐγράψε πρὸς τὸν Κόμητα Ἀρακτζίεφ περὶ τούτου,
παραγγέλλων αὐτὸν νὰ φυλάξῃ τὸ πρᾶγμα μυστικώτα-
τον, ἕως οὗ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν μητροπόλιν, ὅπου
ἤθελεν ἔχει ἱκανὸν ἀκόμη καιρὸν εἰς τὸ νὰ φροντίσῃ
περὶ τούτου σπουδαιότατα. Εἶναι πιθανὸν ὅτι τὸ μυσ-
τήριον τοῦτο ἐκινεποιήθη εἰς τὸν νέον αὐτοκράτορα
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἀλλ' ὁ νέος αὐ-
τοκράτωρ δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ βάθος τὸ
μέγεθος τοῦ κακοῦ, οὔτε νὰ προλάβῃ τὴν προσεγγί-
ζουσαν ἐκρηξίν αὐτοῦ. Τὸ κύριον τῆς συνωμοσίας αἰ-
τιον ἦτον ἡ φιλοδοξία. Οἱ νέοι ἀξιωματικοὶ τοῦ με-
σημβρινοῦ σπρατεύματος, ἀνήκοντες εἰς τὸ στράτευμα,
τὸ ὅποιον ἔμεινεν εἰς φύλαξιν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν
ὑπέρων πολέμων, ἤθελον ὅλοι τὸν πόλεμον, διὰ νὰ
προβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἀξιώματα καὶ νὰ τιμηθῶσιν.
Εἰς συνταγματάρχης ἐκ μεγάλης οἰκίας ἐσύνθεσε πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐτύπωσε καὶ διέδωκε κατήχησιν
τινα εἰς χρῆσιν τῶν στρατιωτῶν.

Τὰ πάντα ἦσαν πρὸ πολλοῦ προπαρασκευασμένα,
καὶ οἱ συνωμοταὶ συνίσταντο ἐξ ἰθαγενῶν Ῥώσων,

καὶ οὐδενὸς ἀλλογενεῦς. Τοῦτο ἐβεβαιώθη ἐκ τῶν γρα-
μάτων, τὰ ὅποια εὐρέθησαν εἰς τὸν πρίγκιπα Τρουβέ-
ζκοην, καὶ ἐκ τῶν σαφηνίσεων, τὰς ὁποίας οὗτος
ἔκαμε προσωπικῶς τέσσαρας ὥρας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ
αὐτοκράτορος. "Ολοὶ οἱ μέλλοντες νὰ πράξωσι τὸν φό-
νον ἦσαν ἀξιωματικοὶ μεταμορφωμένοι. "Οσον δὲ ἤμ-
πορεῖ τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν περὶ πολιτικῶν συν-
τάγματος φωνῶν, φαίνεται ὅτι οἱ ἄθλιοι οὗτοι ἤθε-
λαν νὰ κρημνίσωσι τὸν θρόνον, καὶ εἰς τὰ ἐρείπια
αὐτοῦ νὰ ἐνθρονίσωσι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν. Εἶναι φα-
νερὸν ὅτι, συνελθόντες εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς γερου-
σίας, ἠθέλησαν νὰ βιάσωσι τοὺς γερουσιαστὰς νὰ συγ-
κατατεθῶσιν εἰς τὸ περὶ πολιτικοῦ συντάγματος σχέδιόν
των, καὶ συνέταξαν τῶντι καὶ τὸ πολίτευμα. Εἶναι
σημειώσεως ἄξιον ὅτι ὅλοι οἱ συνωμοταὶ ἦσαν στρατιω-
τικοὶ, καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν πιασθέντων καὶ φυλακω-
θέντων τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 τοῦ Δεκεμβρί-
ου εἰς μόνος σύμβουλος τῆς ἐπικυρατείας εὐρίσκεται.

(Ἐφημ. Γεν.)

Ἡ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰεάνου Α'. κατὰ τὴν
1462 αὐξήσις τῆς Ῥωσσίας εἶναι πολλῆς προσοχῆς
ἀξία· ἀλλ' ἐξαιρέτως ἀφ' ἐνὸς αἰῶνος εἶναι ἀξιοσημεί-
ωτος ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ ἐξῆς ὑπολογι-
σμός παραλαμβάνεται ἀπὸ τὴν γενικὴν πολιτειογραφίαν τοῦ
Κυρίου Ἀσσελ ἐκ Βεύμας. Ἐπὶ Ἰεάνου Α'. τὸ 1462
ἡ Ῥωσσία εἶχεν ἑκτασιν 18,494 τετραγωνικά μίλ-
λια· ἐπὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ 1505 εἶχεν 27,137·
ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰεάνου Β'. τὸ 1584, 125,465·
ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μιχαήλ Α'. τὸ 1645,
254,361· ἐπὶ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Πέτρου Α'. τὸ
1689, 263,900 (18 μυλλιώνια κατοίκων)· ἐπὶ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ 1725, 273,815 (20 μυλ-
λιώνια κατοίκων)· ἐπὶ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Αἰκατα-
ρίνης Β'. τὸ 1763, 319,538 (25 μυλλιώνια κα-
τοίκων)· ἐπὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς τὸ 1796, 331,830
(33 μυλλιώνια κατοίκων)· τὰ νῦν, 367,424
τετραγωνικά μίλλια (50 μυλλιώνια κατοίκων) (Ἐφ. Μ.)